॥ अघमर्षणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - १.१२-१५)

हिरंण्यशृङ्गं वर्रुणं प्रपंद्ये तीर्थं में देहि याचितः। यन्मयां भुक्तम्साधूनां पापेभ्यंश्च प्रतिग्रंहः। यन्मे मनंसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वर्रुणो बृह्स्पितः सिवता चं पुनन्तु पुनः पुनः। नमोऽग्नयः उपसुमते नम् इन्द्रांय नमो वर्रुणाय नमो वारुण्ये नमोऽज्ञ्यः॥१॥

यद्पां ऋूरं यदंमेध्यं यदंशान्तं तदपंगच्छतात्। अत्याशनादंतीपानाद्यच उग्रात् प्रंतिग्रहाँत्। तन्नो वर्रणो राजा पाणिनां ह्यवमर्शंतु। सोऽहमंपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तिकित्बषः। नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्वह्यंसलोकताम्। यश्चापस् वर्रणः स पुनात्वंघमर्षणः। इमं में गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुंद्रि स्तोम सचता परुष्णिया। असिक्रिया मरुद्वधे वितस्त्याऽऽर्जीकीये शृणुह्या सुषोमया। ऋतं चं सत्यं चाभीद्वात्तपसोऽध्यंजायत। ततो रात्रिरजायत ततंः समुद्रो अर्ण्वः॥२॥

स्मुद्रादंर्ण्वादिधं संवथ्सरो अंजायत। अहोरात्राणिं विदधिक्षेस्य मिषतो वृशी। सूर्याचन्द्रमसौं धाता यथापूर्वमंकल्पयत्। दिवंं च पृथिवीं चान्तिरक्षिमथो सुवंः। यत्पृंथिव्या रजंः स्वमान्तिरक्षे विरोदंसी। इमा इस्तदापो वंरुणः पुनात्वंघमर्षणः। पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वंघमर्ष्णः। एष भूतस्यं मुध्ये भुवंनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिर्ण्मयम्। द्यावांपृथिव्योर्हिर्ण्मयुष्ट् सङ्श्रितुष्ट् सुवंः॥३॥

स नः सुवः स॰शिंशाधि। आर्द्रं ज्वलंति ज्योतिंर्हमंस्मि। ज्योतिर्ज्वलंति ब्रह्माहमंस्मि। योऽहमंस्मि ब्रह्माहमंस्मि। अहमेवाहं मां जुंहोमि स्वाहाँ। अकार्यकार्यंवकीणीं स्तेनो भ्रूंणहा गुंरुतल्पगः। वर्रुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुंच्यते। रजो भूमिंस्त्वमा॰ रोदंयस्व प्रवंदन्ति धीराः। आक्रांन्थ्समुद्रः प्रथमे विधमा जन्यंन्प्रजा भुवंनस्य राजाः। वृषां प्वित्रे अधि सानो अव्ये बृहथ्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥४॥

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.